

100% GRONINGEN

Begroting 2017
Marjet Woldhuis
100% Groningen

Zeg mij waar je je geld aan uitgeeft en ik vertel je wie je bent.

Een begroting is meer dan het verdelen van een heleboel geld, het is een statement van waar je staat als lokale overheid. Wat vind je belangrijk en wil je bereiken in de lokale samenleving? Je geeft met de begroting een boodschap af, hier staan we voor en zo gaan we dat doen.

De boodschap die deze begroting uitdraagt is een goede afspiegeling van hoe het er voor staat met de politiek in het algemeen. Het is een wat aarzelende boodschap. Een beetje van dit, een beetje van dat, hier en daar een experimentje, veel mooie woorden maar als puntje bij paaltje komt is er sprake van een degelijke ouderwetse begroting. Is daar wat mis mee?

Om die vraag te beantwoorden moeten we kijken naar wat er maatschappelijk speelt. Je ziet een beweging in de maatschappij en ook in Groningen waarbij mensen zelf invloed willen uitoefenen en het de machthebbers moeilijk maken. Of het nu gaat om het Oekraïne referendum, de zwarte Piet discussie of het verzet tegen de Ring Zuid, mensen willen niet alleen gehoord worden maar willen ook dat er daadwerkelijk geluisterd wordt en eisen veranderingen.

Je zou dit ook negatief kunnen labelen, er is geen solidariteit meer, mensen denken alleen aan hun eigen belangen en het is daarom de taak van de politiek het algemeen belang in het zicht te houden. In onze ogen maak je dan een cruciale fout, politiek is namelijk niet de oplossing van dit conflict maar mede de oorzaak ervan. Juist door ons als politiek boven de burger te plaatsten hebben we deze toorn over ons afgeroepen. In plaats van de rol van rechter te willen spelen bij maatschappelijke issues moeten we ervoor zorgen dat de keuzes die gemaakt moeten worden open en transparant op het politieke speelveld worden neergelegd. We moeten de tegenstellingen niet uit de weg gaan, integendeel, we moeten ze vanuit de samenleving hier op ons bordje gaan leggen. Dat betekent een heel andere route dan die welke we nu nemen als politiek. We willen de politiek uit het stadhuis brengen, de wijken in, naar bijeenkomsten en festivals als Let's Gro, prima, maar dat is maar de helft van het verhaal. Uiteindelijk zul je er voor moeten zorgen dat de omgekeerde route ook aantrekkelijk wordt, de mensen moeten het Stadhuis gaan zien als een plek waar je gehoor vindt, waar er met je meege gedacht wordt en waar je medestanders vindt om je doel te bereiken. Dat doel moet zijn: Maak van Groningen een betere samenleving.

Om daar een begin mee te maken dienen we een amendement in waarmee we willen bereiken dat de raad een naar eigen inzicht te besteden budget krijgt, enigszins vergelijkbaar met de wijkbudgetten. Met dit budget kan de raad initiatieven financieren die anders niet aan bod zouden komen omdat alle andere budgetten dichtgetimmerd zijn.

Wat betreft de bereikbaarheid en de leefbaarheid het volgende:

Er staan gelijktijdig een groot aantal projecten op stapel op het gebied van verkeer en infrastructuur. Ik noem er een aantal: Aanpak Ring Zuid, Stationsgebied, aanpak Diepenring, Oosterhamrikzone en het busvrij maken van de binnenstad.

Deze projecten hebben allen op zich al een grote impact maar omdat de werkzaamheden elkaar overlappen krijg je ook te maken met stapeleffecten. Welke dat zijn is niet één op één te voorspellen. Met 'Groningen Bereikbaar' hebben we een organisatie die zich primair richt op informatie en advisering over bereikbaarheid. Daarnaast zal bij ieder project het streven zijn de overlast zo gering mogelijk te houden. Wij denken dat er meer nodig is dan dat. Omdat de werkzaamheden plaatsvinden over een jarenlange periode bestaat het risico dat bezoekers onze stad tijdelijk links laten liggen en het is maar de vraag of ze terugkomen als de situatie weer beter is. We moeten er daarom voor zorgen dat ook tijdens de werkzaamheden de stad aantrekkelijk en de moeite waard

blijft. Daarnaast zullen er veel bewoners zijn die last van de werkzaamheden zullen hebben, soms ook met stapel effecten zoals bij de Rivierenbuurt die tussen de Ring Zuid en het Stationsgebied ligt. We hebben niet de illusie dat we alle overlast kunnen compenseren maar we denken wel dat we met een gerichte task force de nadelen voor bezoekers en bewoners iets kunnen verzachten. We zullen daarom binnenkort met een initiatiefvoorstel komen waarin de mogelijkheden op een rij gezet worden om de stad zo aantrekkelijk mogelijk te houden voor bewoners en bezoekers.

Een ander punt is de hondenbelasting. In onze ogen en sinds kort ook in de ogen van de minister is er geen rechtvaardiging voor deze belasting. Je belast een specifieke doelgroep om vervolgens de aldus verkregen middelen algemeen te gaan gebruiken. Het heeft iets van willekeur in zich, waarom wel de hondenbezitters belasten en niet de bezitters van andere dieren?

We weten inmiddels dat een motie indienen om deze belasting af te schaffen geen meerderheid gaat krijgen daarom hebben we gekozen voor een andere route: we komen binnenkort met een eigen onderzoek en een discussienota zodat we er in alle rust goed over na kunnen denken en een weloverwogen beslissing kunnen maken.

Een ander initiatief waarmee we binnenkort gaan komen is een voorstel om kinderactiviteiten in onze stad meer te bundelen en gezamenlijk te presenteren. Voor de gemeente zien we hierbij een faciliterende rol weggelegd. Ook hiermee denken we een bijdrage te kunnen leveren om van Groningen een betere samenleving te maken. In dat licht hoefden we niet lang na te denken om de kinderburgemeester motie van Student en Stad mede in te dienen.

Initiatieven zoals de open raad kunnen rekenen op onze hartelijke steun omdat op die manier er een rechtstreekse route komt van de samenleving het stadhuis in en dat is, zoals ik in de inleiding al zei, onze belangrijkste taak. Het imago van politici is in het algemeen niet al te best, er bestaat een lijstje van gewaardeerde beroepsgroepen waarin politici slechter scoren dan tweedehands autohandelaren. In onze ogen onterecht omdat we er van overtuigd zijn dat iedereen hier het beste met Groningen voor heeft maar desondanks toch alarmerend, zeker in het licht van de lage opkomstcijfers bij lokale verkiezingen.

Er liggen meer uitdagingen, hoe blijven we draagvlak houden in buurten waar grote projecten plaatsvinden, hoe zorgen we ervoor dat ouderen zolang mogelijk mee kunnen blijven doen, hoe zorgen we ervoor dat onze werkgelegenheid goed aansluit bij het opleidingsniveau van onze inwoners.

Terug naar de begroting:

k begon met de vraag of er iets mis is met een degelijke ouderwetse begroting? Het antwoord is ja. Meer dan ooit moeten we zoeken naar nieuwe wegen waarop we de verbinding zoeken. Een samenleving zonder verbinding is gedoemd uit één te vallen. We moeten ons verbinden op de zorg voor onze burgers die het niet zelf kunnen regelen, we moeten ons verbinden om de leefbaarheid en voorzieningen in onze wijken te verbeteren, we moeten ons verbinden om een platform te creëren waarop iedereen zo goed mogelijk tot zijn recht komt. Dat is de uitdaging waar de politiek voor staat. We kunnen ons wel beroepen op onze democratische traditie maar dat is geen doel op zich, zeker niet als het dreigt vast te lopen.

Wat dat betreft hadden we graag wat meer ambitie gezien bij het college, nu lijkt het erop dat het er vooral om gaat zo goed mogelijk op de winkel te passen, terwijl we overal om ons heen zien dat mensen hun aankopen al lang via het internet aan het doen zijn.